

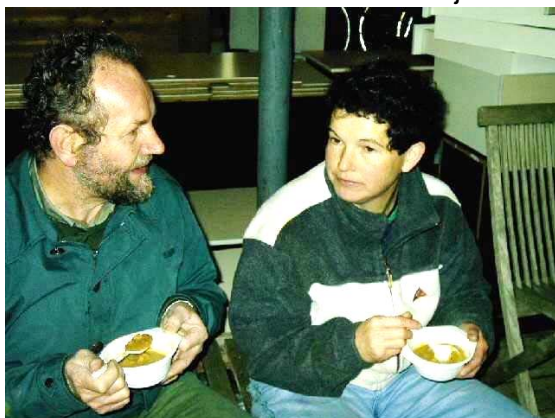
IVN Gulp & Geul knot wilgen bij de Bovenste Molen (zaterdag 26 januari 2005)

Sommige mensen hebben er veel geld en een regelmatig bezoek aan een fitness centrum voor over om de kilo's binnen de perken te houden. Onze leden van IVN Gulp & Geul weten wel beter. Het jaarprogramma 2005 biedt een ruime keuze aan beweging en inzet voor elk mens. Zo was er sprake van enkele zaterdagen in januari om te knotten maar helaas was de griep epidemie een grote stoorzender: Gebrek aan mankracht en geprepareerd gereedschap van Natuurmonumenten. De late afzeggingen konden helaas niet meer tijdig overal geplaatst worden waarvoor wij, mede namens Natuurmonumenten, dan ook onze excuses aanbieden.

Een reactie van Leen Bakker (NM en onze diapresentator afgelopen jaar met Limburgse Vogels als onderwerp) zorgde voor een buitenkansje: we mochten alsnog een fors aantal fors uitgegroeide wilgen nabij de Bovenste Molen van hun overdadige kruinen ontdoen. Snel werden onze leden en de regionale pers geïnformeerd en dus waren er op zaterdag 26 februari weer geweldig veel behulpzame handjes aanwezig. Niet alleen Leen glunderde maar ook de voorzitter van IVN Gulp & Geul.

Voorzien van handschoenen, zagen, ladders, takkentangen en vooral goed humeur en een ongekende inzet werd een begin gemaakt. De eerste takken vielen al snel en werden netjes klaar gelegd of gestapeld voor de hakselmachine. Even later gingen de jassen uit want ondanks temperaturen onder het vriespunt had iedereen het al snel behoorlijk warm. De takken bleven vallen en menig een zat in de boom om gemakkelijker de zagen het werk te laten doen. Zo leek onze Robert meer een permanente boombewoner die nauwelijks vaste grond onder zijn voeten nodig had. Menige tak plonsde in de molentak of in de Geul maar werd tijdig gered en kwam dus bij zijn voorgangers te liggen. Deze hopen wacht onherroepelijk op hun eindbestemming: de hakselaar van Natuurmonumenten om vervolgens bij de Volmolen te Epen te wachten op hun eindbestemming. Ondanks alle verzet van de bijzonder taai wilgen moesten zij toch de meerdere erkennen in de vastberadenheid van de deelnemers. Onze Leen Bakker moet af en toe met verbazing en bewondering van de explosie van energie bij de deelnemers hebben genoten. Rond ca. 12.30 uur mogen we even normaal doen en de molen van binnen bekijken. Leen had gezorgd voor dampende erwtensoep en

een gewichtig lunchpakket. Dit laatste te verwerken, bleek de meeste deelnemers meer moeite te kosten dan die stoere bomen achter de molen. Na een bakje koffie zat iedereen weer bij een van de volgende slachtoffers.

Natuurlijk was er die zaterdag aandacht voor Sylvia die ondanks de nare ervaring van afgelopen jaar van geen wijken wilde weten. Toen werd ze bij de eerste tak verrast door een forse windvlaag en moest zij haar inzet bekopen met een fikse klap en een forse hoofdwond. Ook laatkomers kregen even onze aandacht want

hun smoezen klinken altijd redelijk. Menig deelnemer is blij met wat extra handjes want we

merken dat ook onze bovenarmen behoorlijk kunnen verzuren waardoor de zagen nauwelijks nog bewogen kunnen worden. Wat zijn we dan blij dat anderen het even overnemen totdat ook zij die blijheid willen ervaren. Leen inspecteert de bomen en ruimt nog wat kleiner snoeisels netjes op. Misschien vergis ik me maar ik heb het idee dat zijn glimlach ook steeds breder wordt (mogelijk veroorzaakt door verzuring in zijn gezichtsspieren).

Tegen 15.00 uur wordt het eindsignaal gegeven. Velen kijken ietwat teleurgesteld maar ik vermoed dat men toch stiekem blij is. Het was een vermoeiende dag en al het gesjraffel laat zich, soms erg duidelijk, voelen in onze lijven. Een rondblik over het "slagveld" zorgt voor enige trots over de prestatie van die dag.

Opzichter Leen was uitermate positief in zijn bevindingen. Het gereedschap werd verzameld en op de parkeerplaats werden nog diverse gegevens uitgewisseld waarna eenieder vermoeid maar zeer tevreden huiswaarts gaat. Waarlijk een mooie dag, alles zat mee, geen ongelukken, geweldige inspanning, tevreden gezichten, grandioze humor, positiever reacties, lol, goed verzorgd, plezier, perfect weer en een resultaat waar onze deelnemers trots op mogen terug kijken. Er resteert slecht een minpuntje: Wim wilde dit jaar zijn navel droog houden en dus kunnen we u helaas geen

hoogte van het water ter plekke vermelden.